Smaragdne kolesarske poti

Tolmin–Nova Gorica

Lokacija: Tolmin
Trajanje: 3,5 - 4,5 h
Dolžina: 45 km
Zahtevnost: 4
Višina izhodišča: 235 m
Najvišja točka: 1390 m
Višinska razlika: 1450 m
Podlaga: 92% asfalt, 8% makadam, 0% pot

Tolmin zapustimo na Sotočju rek Soče in Tolminke v poletnih mesecih prizorišču številnih festivalov in pot nadaljujemo po kolesarski poti ob jezeru do Mosta na Soči.

Tolmin zapustimo na Sotočju rek Soče in Tolminke v poletnih mesecih prizorišču številnih festivalov in pot nadaljujemo po kolesarski poti ob jezeru do Mosta na Soči. Naselje na naravnem pomolu med Sočo in Idrijco sodi med najpomembnejša arheološka najdišča na območju jugovzhodnih Alp, ob jezeru pa so speljane sprehajalne poti. V naselju zavijemo v glavnem križišču v vzpon proti Tolminskemu Lomu, s katerim kmalu zaključimo v zaselku Drobočnik, ko zavijemo desno na polico nad spodnjim delom jezera proti Gorenjemu Logu. Za njim sledi edini težji prehod na poti skozi grapo potoka Vogršček mimo

Babje jame. Vse do Avč nas pot vodi gor in dol po ozki stranski cesti ali kolovozu, nato pa sledi rahel spust po cesti proti srednjeveškemu mestecu Kanalu v srednji Soški dolini s Kontrado, kamnitim trgom obzidanim s tesno grajenimi stavbami nad Sočo. Na tem mestu zamenjavo levi breg Soče za desnega vse do Solkana, tako da zapeljemo čez kamniti kanalski most nad soškimi koriti, ki je simbol mesteca Kanal. Pot nas nato vodi po lokalni cesti skozi naselja Gorenja vas, Anhovo, Deskle in Plave pod Korado. Pri mostu čez Sočo v Plavah zavijemo levo iz ceste Plave-Goriška Brda v Prelesje, zatem pa vse do Solkanskega mostu z razgledom na Sveto Goro kolesarimo po kolesarski stezi tik ob akumulacijskem jezeru na reki Soči. Pred novim solkanskim mostom se peljemo mimo starega železniškega mostu z največjim kamnitim lokom na svetu, saj že ves čas od Mosta na Soči kolesarimo tik ob progi Bohinjske železnice, ki je včasih povezovala Dunaj s Trstom. V

Smaragdne kolesarske poti

Solkanu Soča zapusti alpski in predalpski svet mi pa njo, saj jo samo še enkrat prečkamo na poti v Brda v Gorici. Po ožjih ulicah Solkana, ki je z razliko od Nove Gorice eno najstarejših naselij v Posočju, se najprej prebijemo do Nove Gorice, živahnega mesta z blago klimo, ki je nastalo kot nadomestek Gorici, ki je ostala za mejo. Vožnja skozi Novo Gorico, ki je bila zasnovana kot park, nas vodi po Erjavčevi ulici, eni od ulic, ki ulice vodijo od železniške postaje v obliki pahljače. Je hkrati mesto vrtnic in ima veliko prostora namenjenega zelenemu življu. Po Erjavčevi ulici z alejo pomembnih mož pridemo do evropskega trga in do stavbe železniške postaje z muzejem o meji.

Gorica nam lahko za razliko od mlajše sestre ponudi številne zgodovinske stavbe, skupaj z milo klimo in številnimi parki pa je botrovalo, da so ji nadeli tudi ime jadranska Nica. Obiskati moramo osrednji trg z ozkimi nakupovalnimi ulicami in nad katerim se dviga grad goriških grofov. Ob izhodu pa lahko obiščemo še enega od parkov, to je park Piuma - Isonzo na obrežjih Soče. Dolina Tolminke

Spada v zavarovano obmo-čje Triglavskega narodnega parka, ob najjužnejšem vstopu v park pa je sotočje dveh rek, ki ustvarjata slikovita Tolminska korita. S kolesom je dosegljiv za mnoge najlepši spomenik iz 1. sv. vojne spominska cerkvica sv. Duha v Javorci, na poti pa lahko poskusite še domači sir Tolminc in skuto. Nova Gorica in GoriziaStičišče kultur je bilo po 2. sv. vojni s pregrado razdeljeno na Gorico in Novo Gorico. Prostor zadnje vzhodnoevropske meje, ki je delila trg Transalpina z istoimensko progo in železniško postajo, je danes preurejen v Trg Evrope z muzejem, ki združuje. Z mejo po vojni je bila pretrgana tudi omenjena železniška povezava s Trstom, danes pa se mlajša sestra Gorice trudi, da bi prihodnost brez mejnih prehodov in v vedno večjem sožitju na vseh ravneh pisali skupaj.